

A Győri Ítéltábla a Kuzsneré dr. Bereczki Éva által képviselt I.r., II.r. **felpereseknek** a dr. Mester Csaba ügyvéd által képviselt I.r., II.r., III.r. **alperesek** ellen személyhez fűződő jogok megsértéséből eredő igény iránt indított perében a Győri Törvényszék 2013. március 13. napján meghozott 31.P.20.355/2012/30. számú ítélete ellen az I.r.-II.r. alperes által 31. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelesek az I.r. és II.r. alperesek egyetemlegesen megfizetni az I.r. és II.r. felpereseknek egyetemlegesen 15 napon belül 50.000 (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelesek az I.r. és II.r. alperesek megfizetni az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 56.000 (Ötvenhatezer) feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az I.r. és II.r. alperes azzal, hogy 2011. november 10. napján az I.r. felperes és házastársa **Település 1** ... helyrajzi szám alatt felvett ingatlanába az I.r. felperes tudta és az I.r. felperes házastársa tiltakozása ellenére behatolt, és a III.r. alperes által beépített épület alkotórészeket visszabontotta, megsértette az I.r. felperes magánlakáshoz való személyiségi jogát.

Az I.r. alperes azzal, hogy 2011. december 7. napján a **Település 2** tér ...szám alatt található **"C"** Étterem térre néző ablaküvegén három A/3 formátumú plakátot helyezett el, „I.rendű felperes neve, ha házat építtetsz, fizessd is ki!” felirattal megsértette a II.r. felperes, mint jogi személy céljaira szolgáló helyiséghez fűződő személyiségi jogát.

Megállapította, hogy az I.r. alperes megsértette az I.r. felperes jó hírnevét ez utóbbi cselekménnyel, valamint azzal, hogy a 2012. március 15. napjától 2012. március 18. napjáig 2012. május 12. napjától 2012. május 19. napjáig tartó időszakban, valamint a 2012. szeptember - október hónapján belül három hét időtartamban **Település 2-n**, a téri parkolóban úgy helyezett el gépjárműveket, hogy azok belső üvegfelületeire olyan tartalmú plakátot ragasztott, amelyben a valóságot hamis színben tüntette fel azt sugallva, hogy az I.r. felperes a III.r. alperestől megrendelt kivitelezési munkálatok vállalkozói díját minden ok nélkül és egészében nem fizette meg. Rögzítette, hogy ezzel szemben a valóság az, hogy a vállalkozói díj utolsó részlete nem került csupán kiegyenlítésre, a jogviszony alanyai között a teljesítés megfelelősége kérdésében kialakult vita miatt.

Megállapította, hogy a II.r. alperes azzal, hogy 2012. május 21. napjától saját facebook oldalán szerepeltette az I.r. alperes által a fentiek szerint kiállított gépjárműről és az azon lévő feliratokról készített fényképfelvételeket, továbbá azzal, hogy ugyanitt megosztotta a gépjárműről a www.....com <<http://www.....com>> honlapon közzétett fotót és írást, megsértette az I.r. felperes jó hírnevét.

Kötelezte a törvényszék az I.r. alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követően **Település 2-i Folyóirat** elsőként megjelenő számában jelentessen meg saját költségén a lapra jellemző betűméretben közleményt, amelyben az ítélet szerinti neki tulajdonított jogsértésekért kifejezi sajnálkozását, továbbá jelentesse meg az ítélet fejrészét, és rendelkező részének reá vonatkozó kitételeit.

Kötelezte a törvényszék a II.r. alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül saját facebook oldalán bárki által hozzáférhetően jelentessen meg olyan tartalmú nyilatkozatot, amelyben kifejezi az I.r. felperes felé sajnálkozását személyiségi jogainak az elsőfokú ítéletben írtak szerinti megsértése miatt.

A törvényszék a jövőre nézve eltiltotta az I.r. és II.r. alpereseket a további jogsértéstől, egyúttal egyetemlegesen kötelezte őket, hogy fizessenek meg 15 napon belül az I.r. felperesnek 700.000 Ft nem vagyoni kártérítést. Kötelezte az I.r. alperest, hogy fizessen meg az I.r. felperesnek 15 napon belül 31.750 Ft költséget. Ezt meghaladóan a törvényszék a felperesek további nem vagyoni kárpótlás iránti és a III. r. alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelmét valamint a II.r. felperesnek az elmaradt haszon megfizetése iránti kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte az I.r. felperest, hogy fizessen meg a III.r. alperesnek 15 napon belül 63.500 Ft a II.r. felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I.r. alperesnek 22.860 Ft, a II.r. és III.r. alperesnek személyenként 31.800 Ft perköltséget. Kötelezte az I.r. felperest 15.000 Ft, a II.r. felperest 24.000 Ft, az I.r. alperest 51.000 Ft, a II.r. alperest az I.r.

alperessel egyetemlegesen 30.750 Ft feljegyzett kereseti illeték állam javára történő megfizetésére.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az I.r. alperes **Település 2**-n és országosan is ismert vállalkozó, egyszemélyes tulajdonosa és ügyvezetője a II.r. felperesnek. A II.r. felperes üzemelteti a **Település 2** tér ...szám alatt található "C" Éttermet.

Az I.r. alperes a III.r. alperes ügyvezetője és tagja, a II.r. alperes a III.r. alperes alkalmazottja.

Az I.r. felperes és házastársa, valamint a III.r. alperes között vállalkozási szerződés jött létre 2011. május 20-án, a megrendelők **Település 2**, ... telep ... helyrajzi szám alatt ingatlanán elvégzendő épületbővítési és átalakítási munkák tárgyában. Az építésügyi hatóság az építési munkákat úgy engedélyezte, hogy lehetővé tette a telken lévő tárolóépület felvonuló épületként való alkalmazását, és rögzítette, hogy az engedély alapján létesülő építmény használatba vételéhez használatbavételi engedély szükséges.

2011 augusztusában vita alakult ki a megrendelők és a vállalkozó között a felperes és házastársa által a III.r. alperesnek kifizetendő utolsó vállalkozói díjrészlettel kapcsolatban. Az I.r. felperes és házastársa díjvisszatartással éltek. 2011. augusztus 18-ára a III.r. alperes - néhány apróbb, technikailag szükségképpen későbbre tolódó munka kivételével - a szerződés szerinti feladatokat elvégezte. Ezt követően építési munkákat nem végzett, de a kialakult vitára tekintettel műszaki átadás-átvételre nem került sor.

A III.r. alperes az építési naplóban - tételesen feltüntetve a még hátralévő munkákat és pótmunkákat - vállalta, hogy 2011. augusztus 26-ig a szerződés szerinti munkák átadás-átvételét a megrendelőkkel és megbízottjukkal közösen megejti, ezzel együtt ugyanezen határidőig kérte a pénzügyi elszámolás lefolytatását. Az I.r. felperes házastársa az építési napló e bejegyzését aláírta, a megrendelők megbízottja pedig jelezte, hogy az aláírás nem jelent egyetértést, az csak tárgyalási alapul szolgál. A III.r. alperes az általa végzett munkák során 6 db Velux GGL típusú ablakok épített be, amelyről a díjvita kialakulását követően többletköltség elszámolás címén állított ki számlát, és annak átutalással történő teljesítéséről az I.r. felperes a számla keltének napján gondoskodott.

A díjvita miatt a vállalkozói díj rendezésre nem került, így 2011. november 10-én az I.r. és II.r. alperes, valamint a III.r. alperes további négy alkalmazottja megjelentek az építkezés helyszínén, kibontottak a hat tetőtéri Velux ablakból hármat, valamint lebontották az erkély korlátjának egy részét is. Az I.r. alperes

az ingatlan terasz felőli ajtaján jutott be a földszinti részbe, majd onnan felment a tetőtérbe, és a tetőtéri ajtó kinyitásával engedte be a munkásokat. Az I.r. felperes házastársa tiltakozott a bontási munkák elvégzése ellen, és kihívta a rendőrséget, de annak megérkezése előtt az I.r. alperes és társai elhagyták a helyszínt, elvitték a kibontott anyagot. (A. cselekmény)

2011. december 7. napján a II.r. felperes által üzemeltetett étterem középső ablaküvegén három plakát került kihelyezésre „I.rendű felperes neve, ha házat építtetsz, fizess ki!” felirattal. Ugyanezen a napon a **Település 1**, **Település 2**-i úton lévő buszmegállóhoz közeli, használaton kívüli bolt bejáratán két azonos szövegezésű plakát került kihelyezésre. Valamennyi plakát az I.r. alperes megrendelése alapján készült, és azokat mindkét helyen az I.r. alperes helyezte el. (B. cselekmény).

2012. március 15-én a hajnali óráktól 2012. március 18-ig egy fehér **M** furgon parkolt a II.r. felperesi étterem előtt kialakított parkolóhelyen, amelynek ablakaira belülről a B. cselekménynél ismertetett szövegű plakátok kerültek kihelyezésre. (C. cselekmény).

2012. május 12. napjától 2012. május 19. napjáig a II.r. felperesi étteremmel szembeni parkolóban egy piros **P F** gépkocsi parkolt, amelynek ablakain belülről a következő szövegezésű plakátok kerültek kihelyezésre:

„**C**! A házat ki kell fizetnie!!!”

„**C**! Szép nagy házat építettünk Önnek. Mikor fizeti ki?”

„**C**! Ha önnél ebédelünk, mi kifizetjük önt. Ön mikor fizeti ki a házat?

A házépítők”

A gépjárművet a rendőrség szállította el. (D. cselekmény)

2012. május 17. napján a www....com <<http://www....com>> internetes honlapon „Valaki nem fizet” címmel, s „Ejnye-bejnye **C**” alcímmel fényképfelvétel került közzétételre a D. cselekménynél ismertetett **P Fről**, amely a gépkocsiban elhelyezett plakátokat is olvashatóan ábrázolta. (E. cselekmény)

2012. május 21. napján a II.r. alperes facebook oldalán fényképfelvételt jelentetett meg a **P Fről**, s annak trélerrel történő elvontatásáról „Semmi sem fáj jobban az igazságnál” címmel, valamint megosztotta az E. cselekménynél ismertetett, a www....com <<http://www....com>> oldalon korábban megjelent tartalmat (F. cselekmény)

2012. szeptember, október hónapban mintegy három héten keresztül ismételten a II.r. felperesi étteremmel szembeni parkolóban parkolt a **P F**

típusú gépkocsi „Imádok itt parkolni” felirattal s a korábbi trélerrel történő elszállítást ábrázoló fotóval, amelyet utóbb a „... ha nagy leszek ½ H leszek” és „Ajándék a következő építkezőnek” felirat váltott fel utalva arra, hogy az I.r. felperes használatába került ebben az időszakban egy új H gépjármű, amelynek értéke nagyságrendjében a vállalkozói díjvita tárgyát képező összeg kétszerese volt. A gépjármű tulajdonosa a perben nem álló, ugyancsak az I.r. felperes tagsága mellett működő "C" Kft. volt.

A törvényszék rögzítette, hogy az I.r. és II.r. alperes, valamint a III.r. alperes négy alkalmazottja ellen magánlaksértés miatt indult büntető eljárást a **Település 2i** Járási Ügyészség a II.r. alperessel és a négy alkalmazottal szemben megszüntette, míg az I.r. alperes vonatkozásában a cselekmény társadalomra veszélyességének csekélyllyé válása miatt a nyomozást megszüntette, és az I.r. alperest megrovásban részesítette.

Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a magánlaksértésre alapított kereseti kérelem szempontjából nem az a releváns, hogy az építésügyi hatósági eljárásban született határozatok alapján lakhatta-e a magánlaksértés tárgyát képező ingatlant az I.r. felperes és házastársa, hanem annak van jelentősége, hogy a megrendelők az alperesek tudtával az építkezés alatt is folyamatosan, életvitelszerűen az építkezéssel érintett ingatlanban laktak. Hangsúlyozta, hogy a III.r. alperes 2011. augusztus 18. után építési munkákat nem végzett, annak pedig nincs jelentősége, hogy a jogsértés időpontjában az I.r. felperes nem tartózkodott otthon. A teljesítési folyamat a III.r. alperes részéről 2011. augusztus 18. napjával lezárult, és ezt követően az ingatlan nem minősült építési területnek. Alaptalannak találta az alpereseknek a „ius tollendi” jogára való hivatkozását is. Rámutatott, hogy a kisserelt ablakok ellenértékét az I.r. felperes megfizette, a vállalkozói díjtartozás a leszereléssel érintett ablakok vonatkozásában nem állt fenn, így a Ptk. 95. §-ával szemben az alperesek nem hivatkozhattak alappal a vállalkozót megillető zálogjogra, a Ptk. 397. § /2/ bekezdésére. Utalt arra, hogy a beépített nyílászáró egyébként is osztotta az ingatlan jogi sorsát, az külön zálogjoggal terhelni nem lehetett. Rögzítette, hogy az eljárás adatai alapján az kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az I.r. és II.r. alperesek az ott lakók akarata ellenére hatoltak be a perbeli ingatlanba.

A jogi személy céljaira szolgáló helyiséghez fűződő jog sérelme kapcsán kifejtette, hogy az nemcsak a helyiségbe való belépéssel, hanem az autonóm működést biztosító térségben kifejtett tevékenység egyéb módon történő megzavarásával is megvalósulhat. Önmagában az, hogy a II.r. felperesi étterem ablakaira a plakátok a nyitvatartási időn kívül kerültek kihelyezésre, és azok tartalma közvetlenül nem volt a II.r. felperesre vonatkoztatható, nem

eredményezi azt, hogy a plakátok kihelyezése ne akadályozta volna a jogi személy tevékenysége színteréül szolgáló helyiségben rendeltetésszerűen végzendő tevékenységet. Ebből következően az I.r. alperes cselekménye nem pusztán birtokháborító jellegű volt, hanem a kereseti kérelem szerinti jogsértést is megvalósította. A B., C. és D. pontban írt cselekmények közös jellemzője, hogy a kihelyezett plakátok néven nevezték az I.r. felperest, a sérelmezett kitételek egyértelműen az I.r. felperesre vonatkoztak. Az elsőfokú eljárás során nem volt vitatott, hogy a plakátok megrendelője és kihelyezője az I. r. alperes volt.

Megállapította, hogy a G. cselekmény szorosan kapcsolódott a B., C., D. cselekményekhez, az közvetve azt fejezte ki, hogy a ki nem fizetett vállalkozói díj fedezte részben az I.r. felperes által használt új H gépjármű vételárát. A B., C., D., F., G. cselekményekkel kapcsolatban megállapította, hogy a sérelmezett magatartások alkalmasak voltak az I.r. felperes jó hírnevének megsértésére. Hangsúlyozta, hogy a hírnévrontás történhet burkoltan is. A felperesek által sérelmezett kitételek a való tényeket hiányosan jelenítették meg, figyelemmel arra, hogy az I.r. felperes és házastársa tartozása nem a teljes vállalkozói díjra terjedt ki, hanem csak az utolsó díjrészlet vonatkozásában állt fenn. Az I.r. és II.r. alperesek magatartása a valóságot hamis színben tüntette fel, mert az ugyan tényként tartalmazta, hogy a vállalkozói díj nem került megfizetésre, azonban abból nem derült ki, hogy a tartozás csak egy díjrészletre vonatkozik, s nem adott számot arról sem, hogy a szerződő felek között díjvita alakult ki. A sérelmezett közlemények így azt a látszatot keltették, hogy az I.r. felperes minden ok nélkül tagadta meg a vállalkozói díj kifizetését, ez pedig alkalmas volt az I.r. felperes lejáratására. A törvényszék arra az álláspontra helyezkedett, hogy a közlés módja is jogsértő volt, mert az I.r. és II.r. alperesek jogosnak vélt igényüket polgári eljárásban is érvényesíthették. A II.r. felperesnek a jó hírnév megsértésére alapított kereseti kérelmét ugyanakkor nem találta alaposnak, utalva arra, hogy az I.r. felperes személyével és tevékenységével kapcsolatosan megfogalmazott kritika nem volt a II.r. felperesre vonatkoztatható.

A E. cselekményt illetően a kereseti kérelmet bizonyítottság hiányában utasította el.

Az objektív személyiségvédelmi szankciók körén belül a jogsértések tényét a Ptk. 84. § /1/ bekezdés a./ pontja alapján állította meg, és a jogsértések ismétlődő, visszatérő jellegére tekintettel találta indokoltnak az alperesek eltiltását a Ptk. 84. § /1/ bekezdés b./ pontja alapján a további jogsértéstől, egyúttal kötelezte az I.r. és II.r. alpereseket a Ptk. 84. § /1/ bekezdés c./ pontja szerinti elégtételadásra.

Az I.r. felperes nem vagyoni kárpótlás iránti kereseti kérelme kapcsán rögzítette, hogy a jó hírnevet sértő magatartásokkal összefüggésben az I.r. felperes a II.r. felperes alkalmazottai és vendégköre előtt is magyarázkodásra kényszerült. Az I.r. felperest ért hátrányokat mérlegelve a nem vagyoni kárpótlás összegét a károsodás bekövetkeztekori ár- és értékviszonyok alapján 700.000 Ft-ban látta megállapíthatónak azzal, hogy az I.r. és II.r. alperesek, mint közös károkozók helytállási kötelezettsége a Ptk. 344. §-a alapján egyetemleges.

Az I.r. felperes magánlakáshoz való joga megsértése kapcsán a nem vagyoni kárpótlás iránti igényt alaptalannak találta. E körben arra az álláspontra helyezkedett, hogy a bontási munkák az ingatlantól távollévő I.r. felperes vonatkozásában nem eredményeztek olyan hátrányt, amelyek a nem vagyoni kárpótlás szankciójának alkalmazását indokoltá tennék.

A III.r. alperes passzív perbeli legitimációjának fennállásával kapcsolatban kifejtette, hogy a gazdasági társaság csak akkor lehet alanya a felperesi kereset szerinti személyiségi jogokat sértő magatartásoknak, azaz deliktális felelőssége akkor állhatna be, ha a személyiségi jogokat is sértő cselekmény egyúttal egy szerződéses jogviszonyon belül megnyilvánuló szerződésszegés lenne, vagy maga a jogszabály nevesítené a jogsértés következményeit viselni köteles félként a III.r. alperest. Ezzel szemben azonban a visszabontási munkálatok nem szerződésszegésként, hanem a teljesítést követően kifejtett olyan deliktális cselekményként értékelendők, amellyel összefüggésben az objektív személyiségvédelmi szankciók kötelezettje kizárólag az I.r. és II.r. alperes lehet.

Hangsúlyozta, hogy az I.r. és II.r. alperesek a jó hírnevet sértő magatartásukat nem a III.r. alperes képviseletében eljárva, hanem saját személyük megjelölésével és előtérbe helyezésével követték el a plakátok aláírójaként „a házépítők” aláírókat nevesítve. Erre figyelemmel pedig a jogi személy vonatkozásában alkalmazható betudás alkalmazása az objektív szankció tekintetében nem volt indokolt.

A perköltségről a Pp. 81. § /1/ bekezdése alapján rendelkezett. Az I.r. felperes pernyertességét az objektív személyiségvédelmi szankciók vonatkozásában 85 %-ban, a kártérítési igényt illetően 70 %-ban, a II.r. alperessel az objektív szankciók vonatkozásában 80 %-ban, a nem vagyoni kárpótlást illetően 30 %-ban állapítva meg. Rögzítette, hogy az I.r. felperes a III.r. alperessel szemben teljes mértékben pervesztes lett.

Az elsőfokú ítélet ellen az I.r. és II.r. alperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben a kereseti kérelemnek helyt adó ítéleti rendelkezések megváltoztatását, a kereseti kérelem teljes körű elutasítását kérték. Arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú bíróság téves jogi álláspontot foglalt el, amikor megállapította, hogy az I.r. és II.r. alperesek megsértették az I.r. felperes magánlakáshoz, a II.r. felperesnek, mint jogi személynek a jogi személy céljaira szolgáló helyiséghez fűződő jogát, illetőleg az I.r. és II.r. alperesek megsértették az I.r. felperes jó hírnevét. Sérelmezték, hogy a törvényszék ítélete szerinti tényállás a lefolytatott bizonyítás adataival ellentétes, mert nem felel meg a valóságnak az a megállapítás, mely szerint 2011 augusztusában vita keletkezett a vállalkozó és a megrendelő között a kivitelezés megfelelésége tekintetében. Hangsúlyozták, hogy ilyen tartalmú bejegyzést az elsőfokú eljárás során csatolt építési napló nem tartalmaz, s az I.r. felperes saját előadása alapján a vállalkozói díj visszatartására saját elhatározásából, illetőleg barátai tanácsára került sor. Ebből pedig az következik, hogy az I.r. és a II.r. alperesek jogosan igényelték - akár a nyilvánosság előtt is - hogy az I.r. felperes a minden alap nélkül visszatartott vállalkozói díjrészletet megfizesse. Álláspontjuk szerint iratellenes az a megállapítás is, hogy az építési tevékenység a perbeli ingatlanon 2011. augusztus 18-án lezárult. A magánlakáshoz fűződő jog megsértése kapcsán hivatkoztak arra, hogy e vonatkozásban az I.r. felperes keresetőségi joggal nem rendelkezik, mert nem lakott életvitelszerűen a perbeli időszakban az ingatlanban, s az sem állandó lakcímeként, sem tartózkodási helyeként nem volt bejelentve. A perbeli ingatlan a keresetben sérelmezett cselekmény idején nem minősült magánlakásnak, az építési terület volt, ebből következően pedig az odávaló bejutás nem sérthette az I.r. felperes magánlakáshoz fűződő jogát. Utaltak az építési engedély tárgyában kiadott határozatra azzal összefüggésben, hogy a használatbavételi engedély kiadására a bontási munkák elvégzésekor még nem került sor. A bontási munkákat illetően előadták, hogy azzal az I.r. és II.r. alperesek mindössze a III.r. alperest megillető ius tollendit gyakorolták. Ezt meghaladóan utaltak arra, hogy az I.r. és II.r. alperesek esetében a magánlakáshoz fűződő jog sérelme azonos módon nem állapítható meg, mivel ezzel kapcsolatban a velük szemben lefolytatott nyomozást lezáró határozatok is eltérő megállapításra jutottak.

Sérelmezték, hogy az elsőfokú ítélet figyelmen kívül hagyta az I.r. felperes élettársának a magánlaksértés miatt folyamatban volt büntető ügyben tett vallomását. A II.r. felperes jogi személy céljaira szolgáló helyiséghez fűződő jogának sérelmével kapcsolatban utaltak arra, hogy a perbeli plakátok kihelyezése nem akadályozta, és nem is zavarta a II.r. felperest az étterem üzemeltetésében. A plakátok kihelyezése legfeljebb a jó hírnév sérelmét eredményezhetné, e vonatkozásban azonban az elsőfokú bíróság a II. r. felperes kereseti kérelmét alaptalannak találta. A parkoló gépjárművekben

látható plakátok, valamint a II.r. alperes facebook oldalán elhelyezett közlemény kapcsán hivatkoztak arra, hogy az ott megjelentek nem tényállítások, hanem felszólítások, illetőleg olyan kérdések, amelyek az I.r. felperest a jogszerű és szerződésszerű magatartás tanúsítására hívják fel. Hangsúlyozták, hogy egy jogszerű magatartás folytatására irányuló felhívás fogalmilag sem tartalmazhat sérelmes tényállítást.

Vitatták, hogy az I.r. felperes közismert és országosan is ismert vállalkozó lenne, illetőleg hogy az „a házépítők” megjelöléssel az I.r., II.r. alperesek a saját személyüket helyezték előtérbe.

A másodfokú eljárás során az eljárás felfüggesztését kérték arra hivatkozva, hogy az I.r. felperes, valamint a III.r. alperes közötti vállalkozási díjvita tárgyában jelenleg is per van folyamatban.

Az I.r. és II.r. felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az alperesi fellebbezésben támadott ítéleti rendelkezések helybenhagyását kérték. Hangsúlyozták, hogy a jelen jogvita szempontjából annak nincs jelentősége, hogy a vállalkozói díjvita 2011 augusztusában, vagy szeptember, október hónapban alakult ki a felek között. Hangsúlyozták, hogy kezdetektől fogva jelezték az alperesek felé minőségi kifogásaikat, e körben utaltak az elsőfokú eljárás során csatolt építési napló bejegyzéseire. Előadták, hogy nem volt olyan jogszabályi előírás, amely a díjvita alapján a hibás teljesítésre hivatkozva perindításra kötelezte volna őket. Rámutattak, hogy az alperesi fellebbezési érvelés önmagában is ellentmondásos, mivel egyrészt azt tartalmazza, hogy az építési munkálatok maradéktalanul és megfelelő minőségben elvégzésre kerültek, másrészt pedig a bontási munkálatokkal kapcsolatban arra hivatkozik, hogy az építési munkák 2011 augusztusában még nem zárultak le. Az alperesek nem adták definícióját az építési terület fogalmának, a magánlakáshoz fűződő jog megsértése szempontjából pedig kizárólag a bentlakás tényének, s nem a további építésügyi hatósági előírásoknak van jelentősége. Hangsúlyozták, hogy az elszállított ablaktáblák a vállalkozói szerződésben rögzítettek alapján sem képezhették az alperesek tulajdonát, azokról a számlát a forgalmazó/gyártó közvetlenül az I.r. felperes és házastársa nevére állította ki, az alperesek csupán azok beépítését végezték, s a beépítéssel ezen anyagok az épülettel alkotórészi kapcsolatba kerültek. Ebből következően az alperesi fellebbezés alaptalanul hivatkozik a ius tollendi jogára. A II.r. felperes hangsúlyozta, hogy a plakátok felragasztása nyilvánvalóan megzavarta őt az étterem működtetésében, és egyértelmű az is, hogy az alperesek célja a sérelmezett közlemények közzétételével az volt, hogy nyomást gyakoroljanak a felperesekre jogosnak vélt igényük kikényszerítése érdekében.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között (Pp. 253. § /3/ bekezdés) bírálta felül, és megállapította, hogy a fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességükben, okszerűen, a Pp. 206. § /1/ bekezdésének megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, s abból helyes jogi következtetésre jutott. Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában kifejtettekkel is teljes körűen egyetért, erre tekintettel az elsőfokú ítéletet annak megfellebbezett részében a Pp. 254. § /3/ bekezdése szerint annak helyes indokai alapján hagyta helyben.

A fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben foglaltakra tekintettel az ítéltábla az alábbiakat tartja szükségesnek hangsúlyozni:

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a vállalkozói díjvita 2011 augusztusában már kialakult a felek között. Ezt támasztja alá az időben később keletkezett 1/F/6. alatt csatolt **Település 2** Megyei Jogú Város Jegyzőjének számú határozata, a.... alatt csatolt ... levél, valamint a felperesek által sorszám alatt csatolt építési napló lapszámú bejegyzése is. Az alperesek az elsőfokú eljárásban ugyan hivatkoztak arra, hogy az építési napló tartalmát a felperesek módosították, ehhez képest azonban az állapítható meg, hogy 27. sorszám alatt az alperesek csatoltak hiányos építési naplót, mert az általuk csatolt iratanyagból az -..... lapszámok hiányoznak.

Helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a magánlakáshoz fűződő személyiségi jog sérelme szempontjából nem az építésügyi hatósági előírásoknak, hanem a tényleges bentlakásnak van jelentősége. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a jelen eljárásban alkalmazandó 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 82. §-ához fűzött magyarázat szerint a magánlakáshoz fűződő jog sérelme szempontjából lakásnak minősül minden olyan helyiség, amely - akár tartósan, akár ideiglenesen, továbbá bármilyen jogcímen (tulajdonjog, bérlet, szívenességi használat, stb.) - emberek tartózkodási helyének funkcióját tölti be, azt tehát - a minőségétől függetlenül - lakás céljára rendelték. Ehhez nem szükséges a lakás ingatlan jellege sem, lakásnak kell tekinteni a lakókocsit, a hálókocsit, a sátozt, vagy tartózkodásra használt más helyiséget is.

Osztja az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját az elvitel jogát illetően, hangsúlyozva, hogy az sem a Ptk. 194. § /1/ bekezdése alapján nem illette meg a III.r. alperest (mivel a bontási munkálatok elvégzésekor már nem volt a

nyílászárók birtokában), sem a Ptk. 397. § /2/ bekezdésére alapított védekezés nem foghatott helyt (figyelemmel arra, hogy az alkotórészzé vált ablakok vonatkozásában a Ptk. 262. § /1/ bekezdése szerinti jelzalogjognak nem volt jogosultja a III.r. alperes).

Helyesen állapította meg azt is a törvényszék, hogy a II.r. felperesi étterem ablakára kihelyezett plakátok szükségtelenül zavarták a II.r. felperes üzlethelyiségének rendeltetésszerű működését.

Helytálló az is, hogy a gépjárművekben kihelyezett plakátok, majd az azokról készült fotók interneten való közzététele a valós tényeket hamis színben tüntette fel, mert a keresetlevélben sérelmezett közlemények burkolt tényállításokat tartalmaztak arra utalva, hogy az I.r. felperes minden ok nélkül teljes egészében nem fizette ki a vállalkozói díjat. A II.r. alperesnek a saját facebook oldalán közzétett közleménye a Ptk. 78. § /2/ bekezdésébe ütköző másodközlésnek minősül. Az ítélet tábla hangsúlyozza, hogy annak nem volt akadálya, hogy a vélt igényük érvényesítése érdekében az alperesek felszólítással éljenek az I.r. felperes felé, de e felszólítás csak akkor jogszerű, ha az a nyilvánosság előtt az I.r. felperest nem tünteti fel hamis színben (a fellebbezési ellenkérelemben is hivatkozott BH. 1999.251.).

A nem vagyoni kárpótlás körén belül figyelemmel kell lenni arra is, hogy az I.r., II.r. alperesi jogsértések huzamosabb időtartamban, többszöri alkalommal kerültek megvalósításra, s azok széles körben (különösen a II.r. alperes facebook oldalán közzétett tartalmat illetően) váltak ismertté, akár országosan is. Helyesen rögzítette azt is az elsőfokú bíróság, hogy az I.r. felperes szűkebb környezetében, de országosan is ismert személy. Mindezekre figyelemmel helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kárpótlás összegét is.

A másodfokú eljárásban teljes mértékben pervesztes I.r. és II.r. alperesek a Pp. 239. § és Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján kötelesek megfizetni az I.r., II.r. felpereseknek a fellebbezés folytán felmerült költségeiket. Az ügyvédi munkadíj Áfa-t is magában foglaló összegéről az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § /1/, /2/, /3/, /5/ és /6/ bekezdése alapján rendelkezett. A feljegyzett fellebbezési illetéket az I.r. és II.r. alperesek a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján kötelesek az állam javára megfizetni.

Győr, 2014. évi március hó 20. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Bajnok István sk.
bíró